

Oponentní posudek na diplomovou práci

„INTERAKCE VYŠETŘOVATELE S VYBRANÝMI ÚČASTNÍKY TRESTNÍHO ŘÍZENÍ A JEJÍ VLIV NA REKOGNICI“,

kteřou předkládá Lucie Žáková

Problematika interakce vyšetřovatele a účastníků trestního řízení je téma interdisciplinární povahy, pro forenzní psychologii zajímavé i obtížné. Jde o problematiku v odborné literatuře poměrně často zmiňovanou a zkoumanou, specifikaci zaměření empirické části na rekognici lze považovat za vhodnou.

Diplomová práce je tradičně členěná na část teoretickou a empirickou, je poměrně rozsáhlá (119 stran textu, 5 příloh). Teoretická část je rozdělena do 9 kapitol, jejichž obsah je zprvu převážně trestně právní a potom sociálně psychologický. Je zde obsaženo až příliš mnoho obecných, učebnicových poznatků na úkor specificky zvolených a uspořádaných fenoménů forenzní teorie či praxe. Teoretická část se tak spíše jeví jako zešíroka uspořádaný přehled vybraných poznatků a jen málo jako text relevantních poznatků, z nichž má vycházet empirická část práce. Vždyť výzkum je v diplomovém projektu zaměřený na rekognici, ale v literárně přehledové části autorka věnuje tomuto procesnímu úkonu jen jednu kapitolu (s. 72 – 83), zatímco ostatním úkonům je věnován nepoměrně rozsáhlý text (s. 43 – 72), který však s empirickou částí souvisí jen volně.

Empirická část je obsahem 10. kapitoly. Tato část nevhodně začíná úvodem (2 úvody v jedné práci) a subkapitoly 10.1 a 10.2 spíše patří do kapitoly o rekognici. Cíl výzkumu je v subkapitole 10.3 vymezen vcelku jasně, ovšem hypotézy v další části práce jsou málo srozumitelné, protože používají jiné proměnné než předcházející text. Nerozumím tomu, proč jsou skupiny respondentů, jimž byly zadávány jiné instrukce k experimentální videonahrávce, popisovány (prakticky stejně) na s. 89, 94 a 98. Celá subkapitola 10.5, která má popsat průběh výzkumu působí neuspořádaně. Výzkumný soubor je popsán velmi stručně (pohlaví, vzdělání). Zajímalo by mě, kde výzkum probíhal (dále se hovoří o *laboratorních podmínkách*) a kdo se účastnil sběru dat (s. 93 „... čtyři administrátoři z oblasti severních Čech a středočeského kraje...“), jak byli vyškoleni?

Výsledky výzkumu jsou prezentovány podrobně, pro mě škoda, že nejsou doloženy tabulkami a výpočty, které jsou uvedeny uceleně až v přílohách práce. Shrnutí výsledků je jasné a srozumitelné. Zajímalo by mě, které výsledky považuje autorka za zvláště zajímavé a jak si vysvětluje rozdílné výsledky svého výzkumu a výsledků několika zmiňovaných studií v diskuzi. Subkapitola 10.8 věnovaná právě diskuzi obsahuje řadu zajímavých postřehů, škoda, že není lépe uspořádaná. Závěr diplomové práce považuji za nepřiměřeně stručný.

Z formálního hlediska je třeba upozornit zejména na nesoulad mezi odkazy v textu práce a v seznamu literatury (což se objevuje na řadě míst: např. Čírtková, 2004 – v textu na s. 43, 48 a jinde, ale v seznamu literatury nalézáme publikace Čírtkové z roku 2000 a 2006; totéž platí pro odkaz u Spurného – v textu 2003, v seznamu 1998; dále Memon a kol. – v textu 2004, v seznamu 2002 atd.). Text ruší i překlepy ve jménech: např. v textu je uveden Douglass, v seznamu literatury Doogass, správně je Douglas. Navíc se chybně objevují tečky za textem a nikoli až za závorkou, ve které se objevuje odkaz na odborný zdroj. Tyto formální nedostatky zbytečně ruší plynutí textu, komplikují čtenáři informace k odborným zdrojům apod.

Závěr:

Lucie Žáková předložila práci, která přes uvedené připomínky **splňuje požadavky** na diplomové práce kladené. Doporučuji proto, aby se stala předmětem obhajoby na katedře psychologie FF UK v Praze. Zároveň navrhuji diplomovou práci hodnotit známkou **dobře**.

Praha 26. 8. 2015

doc. PhDr. Ilona Gillernová, CSc.